

SZÉKELY-UDVARHELY

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP. — UDVARHELYVÁRMEGYE, az UDVARHELYVÁRMEGYEI KÖZSÉGI ÉS KÖRJEJGYZŐ EGYLETE ÉS az UDVARHELYMEGYEI ÁLTALÁNOS TANÍTÓ-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési díjak: Egyszeri ár 4 ft. Fél éves 2 ft. Nyolc évi 11 ft. Egy példány ára 8 kr. Papának és tantárnak egész évre 2 ft. — Hirdetők és előfizetők a kiadványhoz (Betegei Pal könyvnyomdája) felváltva.
Közlekedik a szerkesztő és az olvasó között.

Felelős szerkesztő: **Dr. Vajda Emil.**
Főszerkesztő: **Pogány Kornél.**
Selymossy Endre. **Embery Árpád.**
Hirdetők és elváltók: **Békés József.**

A lap seholnem élhető **Hitelbiztosítványok** a **Hitelbiztosítvány** társaságban. Készítanak és adnak **viszont**. — Hirdetőknek **előre** ábrány **szertől** számítanak. — **Egyre** példány **kap-** **lások** **full** **hónap** **fel** **számlázás** **számlázás**.
Nyitató **post** **szem** **18** **kr.** — **Érkez** **31** **KELT** **30** **kr**

A mi cselédeink.

A háztartásunknak egyik ároydala a cselédutánk. Köztudomású dolog, hogy cselédeink megbízhatatlanok, többnyire hütlének és erkölteselnek, végre álhatatlanok. Évről-évre egyetböl szükségnek látják a cseléd-utványoknak megváltását, illetve a cseléd-utványnek a rövidítését, mert az mint irodalmi munka megállítja a helyét, de a gyakorlati életben nem vált be.

Országzsere sok a panasz a rossz cselédek miatt és nincs olyan törvény, melynek alapján az állapotokat javítani lehetne.

A mai cselédek több éven keresztül nem maradnak egy helyen; mert, ha szerintük jó helyük van, akkor megújnak a változatosság szempontjából, keresnek más helyet, ha meg rossz, akkor azért. Milyen helyet tekintenek rossznak? Azt a helyet, hol nincsenek szabadjukra hagyva; hol a háziasszony szeret a cseléd dolgának utatnőzni; hol nem néznek el minden hanyagságot, könnyműséget, vigyázatlanságot hol nem nézik el, ha a cseléd a kapot parancsot nem teljesít; hol nem nézik el, hogy víziházdos címre állt esténként a kapu alatt álljon, míg a belső munkát a háziasszony kénytelen, elvégezni; hol nem tűrik a háziasszony elletét; hol nem nézik el, hogy gazdálkodik gazdájának rovására a piaci vásárlásoknál; hol nem bosszankodik azért, ha ehetetlen húst hoz a mézsárazskából, azzal, hol a háztartást tulajdonképe úgy a hogy a cseléd viszi.

Némelyek azt mondják, hogy javítani és a házhoz, illetve családhoz kell szoktatni a cselédet?

Könnyű ezt mondani, de szinte lehetet-

len azt keresztül vinni; mert nincsen olyan eszköz, vagy mód, melynek segítségével ezt megvalósítani lehetne.

A törvény előírja ugyan a cseléd kötelességeit; de tessék azokat végrehajtani.

Köteles a cseléd mindazon munkákat, melyekre szegődött, híven, pontosan s legjobb tehetsége szerint teljesíteni.

És mit tapasztalunk: eget-földet igénynek a szegődés alkalmával; de rendszeren semmit sem tudnak. Vajon mivel büntethetők az ilyen csálók? Talán elküldjük, de vajon évközben hol kapunk cselédet? Kénytelenek vagyunk tűrni, ha semmit sem tud, a cseléd pedig nevet, hogy nagy ígéretei alapján jött bért kap.

Más városokban legalább a cselédutód levonják; de itt azt is a gazda fizeti, sőt a utadót is.

A cseléd mindazon hátrókról, melyeket gazdájának okozott, kárterhesséssel tartozik. Vajna le valaki a cseléd bérétől a károkat, vajon városunkban tud-e majd cselédet kapni?

A cselédnek nincs megengedve általában látogatásokat elhozdani, különösen van lakói éjszakra befogadni. Mit tapasztalunk? Némely házi **kis** **száraznák** **látják** **Tessék** **a** **gazdának** **titkossal** **fellepnék**, **akkor** **jövőre** **cselédet** **nem** **kap.**

Városunkban még az szerencse, hogy a cselédek egy évre vannak lozdva és így hónapokig nem cserélhetnek helyet. Ennek a helyi szokásnak van jó és rossz oldala is. Még a gyöngye cseléd is egy év leforgása alatt megismeri a házirendet, megszokja a napról-napra ismétlődő rendszeres munkákat, megismerkedik a ház külső-belső csinájával és többnyire, ha csak van benne egy

kedd jókarát, az évek második felében fényekkel megfelelően a követelményeknek.

Ha azonban a cseléd nem akar, vagy nem tud a házirendet szokni, akkor az ily cselédben fizetett ellenséget, vagyona és nyugalmát folytonos veszelézetetjétsé gyakran gyermekeinek erkölcsi megmetyézetjétsé kell tűrni a gazdának. Elküldeni a cselédet nem lehet, mert évközben, ha kap is más cselédet, de jót nem. Városunkban legalább az nem történhetik meg, hogy az aránylag jó cselédek is csupán azért, mert már valamely háznál megunták az egyformaságot, új gazdát cserélnek.

Főkapitányunk már eddig is megmutatta, hogy tud a cselédmizerikókat segíteni és reméljük azt is, hogy hova tovább mind jobb és jobb állapotok lesznek.

Ő vitte keresztül, hogy most már cselédnyire nélkül szolgálni nem lehet seneknek alapján gyűrűlnék a szokási estek is.

Ő hozta be, hogy a cseléd szolgálataba állását bejelenteni köteles. A cseléd részéről tapasztalható legkisebb rendtelenségeket nem tűri el; sőt a gazdák panaszait meghallgatja és szigorú, de igazságos ítéleteket hoz.

Csek **után** **erélyes** **főkapitányunk** **figyel-** **bébe** **következőket** **ajánljuk:**

Parancsoljuk meg a rendőröknek, hogy különösen ünnepek és vasrnap vilgós nappal is gyakran látható öllekéseket vagy egyéb szemérmes sértő dolgokat ne engedjék meg, mert ha nem is a felelősök, de a serdülő fiatalokra nézve, csek rossz hatással vannak.

Mivel nálunk cselédcsellós-intézet nincsen, gondoskodjunk arról, hogy valamelyik férjes, becsületes mestereimbennek erre engedélyt adjon; mert mégis furcsa dolog az, midon váro-

TÁRCSA.

Czibrés Gyurka.*

Irta: Péterfi Tamás.

Czibrés Gyurka egy vénky hangya, pipaszár lába, ezéna nyakú husz esteudós székely legény volt, két mikor sorozót öllőgiltotak, szőlőtűk légen ilyen formán: "Herpelti Szakás György!" — Ptiáj! — borra itt elje a sorozó tisz — zürdölésel! Kocskó láb, görbét há! Mehet.

De zom ment a gobé.

— Megkövetem állassan, — így kezdé instancziáját, — én szárdó vagyok s ezövek az a privilegium van itt Herpeltien, hogy pipaszárából is elviszik katonának a jó munkájukért!

— Szabó? — Ugy be kell venni! — szölt közbe az ezredes ur, a bírónak gnyos ügyesi között.

És Herpelti Szakás Györgyöt beorozták katonának.

— Ezt a cselén-káplát?!... Ezt a leányka-léptit?! — kérdezteket utozásból. De már beszéltek ö fölé, a mit épen tesszett. Elérte a cseléjt — katoná lett.

Hajlékony lábának úgy erőfeszítés be került az egyenes járás, míg végig sétált feszengő helykeségén a falun. Mikor pedig oda dugta cseléjéit, azt a káplja mellé: létezer olyan magásra nőtt a feje tőle.

A hányok szüneté kezdették elhinni, hogy ügyes legény, nyalka legénye és a Szakás György.

Csak a bíró uram nézett rá sajnálkozó kicinyléssel.

— Hiszen ez csak trófia! — mondogták utozszerte mindeuknek. — Éu intetem az ezredes urnak, hogy tegyen úgy, mintba besorozta. Legyen öröme legalább egy nyáron ennek a szegény Czibrés Gyurkának.

Mikor félbe ment erre a csufás a György öreg edes anyjának: épen a főszolgabíró urhoz akart panaszra menni.

— Hegyja el azt a haragot edes anyám! — csillapítsa fia — én el tudom olvasni, mi van ide írva s épen az, a mi a más besorozott legényeknek. Aztán ezzel a hiteltel pocsóttal nem szabad ám mókát tenni! Haold bologian a főbíró az ő hita, hanem ha az Isten Ö szent felsége visszaszegt. . . No! Nem mondtam ki, nem mondek én többet egy arra szót sem, de fenn az Isten!

Habár czibrévöl él a szegény övegny aszpony fia, azért a hányvala áll a fej. S jól tudja, azért, mert háson llt mitva nem léven az örökös öleg fölöttöz szabja, — megkapta a szedő belvöl levelet. A többi pajtasok csak az özön, ö most lesz katoná. Milyen jó, hogy nem kell nekik még az öszig kérdések között várnia.

Eljárt becsznai a faluba minden ismerős házhoz, — de nem annyira becsznai, mint inkább azért, — hogy tudják meg, hogy ő már katoná!

Volt ebben az ö katonaságnak már előre egy kis keserűség a csufás miatt, de azért nem került el a házat bíró urnak.

— Aldja meg az Isten bíró uram, a mig haza jövök!

— De ott nem lehet ám válogatni a czibrévöl Gyuri öcsém! — szölt gnyos meggyezéssel a bíró.

— Hozzá szoktam én ahhoz az egyéshöz is bíró uram!

— No, jó utat! — kiáltá utána a bíró nevetve.

És a czibrés még ha nevetik, sem mer hazagúlni! Miskolcban önének így a roszaj! Legalább tudja meg magáról, hogy csak feher ezödrás.

Ezeket mondogatta utána a bíró ur, aztán elfordult az ajtótl.

Az albró uramnak már egészen másképp fogult. Megindult házi lisztből sült bakacsval-édes, jó illal. Leültették a kanapéra legelői a egy sürgöt-forgót köröltötte a kis Juli ka, mint egy tarka pillangó.

Albró uram szintén tisztességutódlog fogadta s beszéde alatt többször biztatta a jóvala, szorgalmas legényt!

— Nézd fiám! neked szép munkád van, te a tisztelnek is fogsz dolgozni, ha megismertek, a miért jól megfizestek. Aztán akad ott még a komisszion kívül sok jóvedelmés munkád, azoknak az árát küld házra edes fiam hozzád én birtokot veszek rajta. Talán, a meunyt, annyit! ha egyhész: többet, ha nem küldöd mind haza, kevesebbet! Az én háson ajtója mindig nyitva lesz, ha bajod lesznek. S ha a fenvaló úgy akarja, még lehet az én teremvöl is valami! . . .

— Karácsonykor, ha haza jön, ne kerülje el a háznaknt, sem miket! Hozza józsa a tizenegy éves lepike Juliska biztatól.

— Igen szépen köszönöm jó lelküket! így fogok tenni.

— Most pedig — végző be albró uram a beszédjét — nem főzsz gyalog menni a vasúti állomásig, hanem a falu végén ott vár rád a kocsin s egy óra alatt kiröpülve vele. Nem akarom, hogy ez a csufonakos bíró magláson a kocsinon, a kí gnynt szerd énti öndenkiböl.

A falu szája kigyört, bekát kiállott a legény után, csupán öreg edes anyja kísérte el az állomásig.

Nem vágyott, nem jött haza három eszenedő, hanem a levelei annál gyakrabban besöpögtettek az albró uramhoz, még pedig értebeve.

(Vége köv.)

*Munkánk szerzőnek, Székelyföldi-úri az kötetéből.

sunk intelligenciánól kénytelenek kéz alatt, cselédük után, egymásra igérve, cselédeket keresni, Alattomban érteődik, hogy az engedelmesebb nőnek a cselédszerzés csak mellékeresete legyen; továbbá a szerződési időtartam egy év maradjon, mert ellenkező esetben ott volnék, a hol a nagyvárosok, hol a cselédszerzők mindent elkövetnek, hogy minél gyorsabban változzanak egyes helyeken a cselédok, mert ez az ő keresetforrása.

A cselédszerző intézetnél még jobb volna ez, ha városunk is ekként határozna: „Cselédközvetítés rendösség” után. Kassa város törvényhatóságának október hó végén tartott közgyűlése a város főkapitány intérványára egy nagyon is korszerű mézárán, a cselédkérdésben igyekezett segíteni. Megbizta ugyanis a főkapitányt egy olyan szabályrendelet kidolgozásával, amely tiltaná a cselédok közvetítését jövőre a városi rendőri kapitányi hivatal fogja teljesíteni.”

A reformátói emléktek a székely-udvarhelyi ev. ref. főtanácsban.

— 1896. nov. 3-án. —

Közlegények, meggyújtanak emlékezés szövevének, beváltgani vele regnált idő homályait, rávetni a fényt az emberiség nagy alakjaira, hogy az élni siető kor gyermeke alijon meg rohanásban, s vessen magával számat, hogy nem ouspan a mindennapi élésre van teremtve, hanem a kömek, a nagy, szent, azonos ügyekért, s hogy vannak az öröknek hagyományai, melyeket verőfénytől és vértől is tartozunk védeni, világot gyújtani — mondóm — mely a multak diós tényt elénk tárja, nemes gondolat és közhasznú tényt.

Es fokozódik a tény nemes használata, ha olyanok előtörnek ez, a kibék, mint a jövő munkásszában, az emberiség, a haza s az egyházak reménye összpontosul. A jövő nevédekének nevezésének egyik legfontosabb szövege, éppen az a szó, ha a rendes tanítás órákon kívül is legjelöltek olykor illyetnek a multak nemét, hiszen „annyi ott a lélekközp, jellemző kép.

E nemes gondolat vezetett ref. főiskolánk tanári karát, mind feljuttotta a reformátói emlékezést s az ok. 31-iki evortulatóhoz legközelebb eső vasárnapon ünnepelt szentot a protestantizmus alapkövetőitelenk emlékére.

Delután 3 órakor nyitotta meg szépségűm a helyközösségétl is ékesen tartott érdeklődő városszók és a tanárak vezetése által megjelölt összes kollegiumi ifjúag jelenlétében az ünnepelt az ifjúag főelőadó látsa úkeo: „Te benned tisztunk ...”

Még egy egyházi ének a „Mindenható leborvulva” áhítatos hangjának elbángassa után F. ejs Az Anar tanár papj eunt meg a székelen s magasan szárnyalt, kegyeltes imában adott hálat az égnek urának főként a protestantizmus megszöletésért, majd pedig a szent országunk megörököséért erőt és segédletet mindnyájunknak s végül áldásért, könyörgött az egyháza s a hon minden há részére. A közönség ousztalan öngöszöggel hallgatta végig a hangulatos imadkozást.

A következő német az ifj. harmonia szolgáltatta, köztöves melletti énekelvén el Toros „Szent az érte” kezdetű dalát.

Azután B. Józsa Gyula papjelölt-póttárnár tartott alkalmi beszédét, mely rendkívül sok szölli hasonlattal megmagyaráza meg a reformációzás, mint a szellemi szabadság egyik lényezőjeinek fölüléptét és jelentőségét is.

Zajos tapok jutalmaként a szónokot.

Ötödik pontot Erelé F. egy románca képezte az ifj. zeneakr által ügyesen előadva.

Majd Sebely Ártúr VIII. g. o. szavaltá el Gáspár L. Okt. 31. azútló ájáját, nemes hűvével, tüzzel, közlekedéselt kelte.

Azután a „Szézet-ot énekelte az ifj. harmonia Solymossy E. tanár székavatózt és rendkívül ügyes dirigálása mellet.

Végezettül Váradó „Iskárót” jából adtak elő egy ügyesen választott trüalot Grúnbáum Jakab, Szász József és Agli József VIII. g. o. sok. Mindhármukon gondos készület és igazi művészségére törekvő látást a különösen Grúnbáum Jakab szép sikerrel alakított.

Az ifjúag zeneakr által jászott induló hangját melletti megelégedésű s emelkedett hangulatan ousztolt szót a közönség.

Jules.

Felhívás.

A karácsonyi ünnepek alkalmából lapunk egy gazdag tartalommal, mellettől -tel fog kedvelőink nyálas előfizetőinek. E mellékeltek között találhatók fog tartalmazni, még pedig lapunk munkásságának és elhatározásainak. Kérjük tehát mindazokat, kik lapunk ez ünnepi számát rövid humoros karcolatokkal, vig aneodatkival, szellemes ötletekkel, kacsázzott székely adománikkal s párbeszéddekkel gazdagítan akarják, sziveskedjék dolgozatikat lapunk szerkesztésére legelőbb december 1-ig bejuttatni.

Mások kérszökkel különösen városszók s a megye helyközössége fordulnak, re reméljük a férfiakal is visszahangra talál. Egy kérdőre adott rövid, szellemes feletet, s annak bekidésse — ennyi az egész.

— Mit csinálnak Ön, ha meggyerté volna az osztály-szerződés? Utoljára jöttök meggyerté volna?

A válasz sa mind-nemkét szerint aláírhatja teljes nevét vagy keresztnevét, vagy nevök kezdőbetűit, szót szabadon választott árnévét.

Beküldési határidő szintén december 1-ig.

Szerkesztés és reméljük, hogy felhívásunk nem lesz hiábálto szó a pusztában s a humoros dolgozatok a szellemes válaszok sorogottul fognak hozzánk özölni.

Talcsa tisztelettel

a „Székely-Udvarhelyi” szerkesztőség.

KÜLÖNFÉLÉK.

Tekintettel a Budváran felállítandó millenáris emlékszobp érdekében megindult mozgalomra, lapunk állandó rovatot nyit s a befolyt adományokat hetről-hétre nyújtata.

Utjában adakoztak: Dr. Fülel Szántó Károly tanár 221 ívt, Pozsony ()... vajha sikerülne a székelység nevének megfelelő emlékmű létesítését: Gervai Zsófia 40 kr, Rauschman Cecelia 10 kr, Jessenyi Etelek 40 kr, Grünfeld Adolf 50 kr, Böcher József 50 kr, Böcher Gyula 50 kr, Baranyay Gizella 60 kr, N. N. 20 kr, Wolman Elma 20 kr, P. Szántó Károly 2 fr, Garmány Gyula 50 kr, N. N. 30 kr, N. N. 30 kr, Scheiber Frigyes 50 kr, ifj. Scheiber Vilmos 60 kr, Lukács Mozes csendőr-szerede (szól annyiszor jászott gyémekkorokból) 10 ft, Enyecz Kornél 1 fr, Forray Béla 1 fr, Leichner Gyula 1 fr, Gölner Károly 2 fr, Futa Ferenc 2 fr, Pallák Kriszta 60 kr, X. Y. 50 kr, Forray István 2 fr, Jask István 1 fr, Gál Mózes 1 fr; összesen 31 fr 30 ívt. — Macskási Sándor 214 ívt. (Bpest) vendégül 9 ívt; Lajber Antal plébános ívt. (Ózsd) 7 fr 5 ívt. — Kéményi Antal ügyvéd (Budapest) 10 ívt; Balazs Ignác plébános (Különpöl) 10 ívt; Kertész Gyula 10 ívt; Gáspár János (Kertész-Hondol) 1 fr 30 kr; Főszöveg: 2649 ívt, 33 kr. Fogadják a mill. bizottság mélyen érzett, hálas köszönetét.

— **Tavas.** Az idő annak ellenére, hogy november közepéhez közelünk, napfényes, derűs és vidám. A természet kedveskedik az emberekkel s nyomasz sincs, ellenben igen van derű, tavaszi idő. Hogy meddig fog ez tartani, azt a jó Isten tudja. Mindenesetre öljánjandó volna, hogy minél tovább.

— **Ésküv.** Szász Béla, dr. kolozsvári egyetemi tanár leányával, Annával, Gyarmathy Dező dr. főorvosattal, tegnap légett házasság. Közelvő lett. A polgári házasság után Szász Demeter szötte. A polgári házasság után Szász Demeter szötte.

— **A négyelt főletrésélye.** Rendkívül látogatott volt a négyelt nov. 13. főletrésélye is. A főletrésélyt Dardos, Iona, Pinter Irén k. és a Barabas A. rendezték meg. A főletrésélyt meg először a közönségnek. Az első zenekar rendezte közönségünk kívül Szo Mariska k. a szavata Endródi Sándor „Visszavárak” című költeményét sok bensőségessé hatáson. Gáspár István, főgymn. tanár. A borítás bölcsészete: az alatt olvasott föl, szellemesen humoros csöveggel, folytonos derűségűben a közönséget felszölt. Lajos György, főgymn. tanuló, Parkas Sándor egykoron volt főgymn. tanuló adta elő igen ügyesen, élvezhetően. Az estely után tánc következett, mely az ifjúi örökben ezt végett. A legközelebbi főletrésélyt Bol Rónék, Liszlo Mariska és Radly János rendezik. Mint értesülünk Hann Popike az ívt, Józsa Gyula papjelölt monológját, Dró György, papjelölt fuvolán jászta és Radly János német dalok énekel kérésével. Az elvezetésen és változatosan összeállított program, reméljük még is díszes közönséget fog vonzani a székely estele.

— **Próposok közönség főletrésélye.** No vember 10-én ismét szép közönség gyűlt össze a polgári főletrésélyre. A főletrésélyt közreműködtek: dr. Szilgyi Albert, főörökész, tanár az ordgóló olvasott föl szellemesen. Pávella Mar k. a szavalt mély érzéssel, Elger Petöfi „Orlióját” szavaltá el hatáson. Kovács Kata k. a csongói fiatal hangon, népdalokat adott elő. Karl Ferenc pedig cím-

balomjétkával tñt ki. Nov. 19-iki esteleire is sokan készültek. A műsor ez lesz: Dr. Róza Géza főörökész, tanár szavalt; Fischer Ferencosa szavalt; Bíró János szavalt; Spányik S. hegedűn jászta; Neutler József monológot fog előadói. Rendezők: Szakacs Agos, Bolgói Vilma, Nagy Ferenc és Baczó László.

— **Közvetítővilágítás.** A szégyensóros kollegiumi tanúlok konviktus alápjára Barabás Jenő, főörökészki tanár 1 forintot, Bocoó Dániel nyomdátulajdonos 25 frtot, özvegy dr. Pál 1 fr, és dr. Lajos 5 frtot, Sz. a k. és Kárp. a k. adófelgölyő 6 frtot, adófelgölyő az intért előfőljárgás néven a hafazias áldat-közösséget hálas köszönetet mond Székely-Udvarhely, 1896. november hó 12-iken Gonczai Lajos, igazgató.

— **A m-gyarszerzasi kir. közjegyzői helyetlek.** Kongresszus tartottak folyzó 3-án. Budapesten örökék megbeszélés szempontjából, emlékiratot nyújtottak: dr. Zold Sándor pécsi kir. közjegyzői helyettes vezetése alatt az igazságügy-miniszternek. A küldöttség az igazságügy-miniszter távollétében Dr. Pózl állauntatár igan megegyeztetésbe fogadt. Megállapított a helyen, hogy részt veett ezen küldöttségben a megyei ügyvéd képviseltégy fia dr. Henko Domokos kir. közjegyzői helyettes is, valamint tagja volt, annak a székes körű bizottságban, mely a kongresszus megelőzőleg határozott, s az emlékiratot megzerkesztette, s vezetője illétöly Székely volt annak a küldöttségnek, amely meggyerté volna a kongresszus előtt a közjegyzői helyetleknek köszönetét és hálját tolmósolta.

— **Három egyszerű Hítelenség** mégis egy ugyan, hogy városunk nemsokára szünhúzáll, göz-fűrdővel és egy új szállóvalá gyarapodik. A mint bizony az utaló értesültek Cselli Frigyes és fiaie egyé a Kosztolányi és váköröl szöli 1890. évi I. törvényük végrehajtása tárgyában 1892. évi Baross miniszter rendeletet bocsátók ki. Ezen utastás II. csoport 15. §-sa 18. szakaszának 4. pontja így szöli: A névélek a törvény 15. §-ában értelemben személyeket illétöly utalóműködés, mint illétölyt a kereselli szövege az ennek alapján kivétlenül tudat a gazdasági fizette. A törvény értelemben tehát az állami tisztviselők közvetlenül utad: nem fizetnek, de a fenti utastás gondoskodik arról, hogy kövezté fizessenek. Szóval állami hivatalnokok örülhetnek, mert az utastás nem a jobb, hanem a bal szembőlök kell fizetnek.

— **Felviagósítás.** Lapunk egyik barátja írja nekünk, hogy lapunkban az október 7-én törtölt polgári egybekelésről szöli referátus csak annyi megjelölésűs volna, hogy a helyt ünneplésün való megjelölését s, nem mondja ki, csak azt, hogy az a névé és rendszeren jelennek meg”. Mi az utastás áttörése miatt, mint illétölyt a kereselli szövege az ennek alapján kivétlenül tudat a gazdasági fizette. A törvény értelemben tehát az állami tisztviselők közvetlenül utad: nem fizetnek, de a fenti utastás gondoskodik arról, hogy kövezté fizessenek. Szóval állami hivatalnokok örülhetnek, mert az utastás nem a jobb, hanem a bal szembőlök kell fizetnek.

— **Tüzelők.** A megyénkölki össeggyűlt tüzelők me zaryakorlatok tartnak városunkban.

— **Almópr.** Lőrincz Gábor mátsfalvi földműves, saját szöla után beszüntetésre porba keveredett. A fenti földműves, a fenti földművéség előtt, beszélgetés közben, almonda, hogy neki furesz alma volt, mert ámbán látta, hogy Pálhegyi Lajos harisnyáján gyűjt gyűjtött és Bíró Ferenc ösírét följöve. Ezt hallva Pálhegyi Lajos, Lőrincz Gábor, becstelenség porba keveredett. A fenti földműves, a fenti földművéség előtt, beszélgetés közben, almonda, hogy neki furesz alma volt, mert ámbán látta, hogy Pálhegyi Lajos harisnyáján gyűjt gyűjtött és Bíró Ferenc ösírét följöve. Ezt hallva Pálhegyi Lajos, Lőrincz Gábor, becstelenség porba keveredett. A fenti földműves, a fenti földművéség előtt, beszélgetés közben, almonda, hogy neki furesz alma volt, mert ámbán látta, hogy Pálhegyi Lajos harisnyáján gyűjt gyűjtött és Bíró Ferenc ösírét följöve.

— **Szineszet Vargason.** Öt tagból álló vidéki szineszeti társulat Vargyas községben, az iskola tornaterében, sikerült szineszielőadókot tartott Szemtanak állása német, napoként szöfölt ház volt és övezet volt szömet, mint malat a fenti közönség.

— **Állatvédők.** Egyik közeli helyszölyből való szöfely atyjai nagy virsindókot veit véghez a mult években. A szöfely maradványait melyek fűjűt szöfölték, ostoroyelölök egya fűbe, eret a szöfely állatok csak túrták a közönségetessé, s a taalu ifjúag, mely is iskolából tudt ház mint valaha vásári komédiák bánta meg az esetet. Az illyen báröröknek jó volna, ha a rendörök megmagyarázzák, hogy az ostoronyel nem arra való,

